Вътрешно-редакционна рецензия на
„Вълшебната шапка на учителката”
от
Айтюл Акал
с илюстрации на
Мустафа Делиоглу

Айтюл Акал е родена в Измир, Турция през 1952 г.
От 1972 г. до 1980 г. работи като журналист в различни списания, а след 1989 г. започва да пише приказки за деца. Написала е над 80 книги за деца от всички възрасти.

Мустафа Делиоглу е роден в Ерзинджан, Турция, през 1946 г. Започва работа като художник на корици, а после се насочва към илюстрирането на детски книжки и става известен с индивидуалния си стил. Паралелно със своята работа по илюстрациите той рисува и картини, които са участвали в многобройни изложби. В момента е един от най-продуктивните илюстратори.

Чрез кратки истории поместени сред богати илюстрации авторката припомня на децата, че носят в себе си въображението. То стои в основата на четирите истории поместени в книгата.

Повествованието е просто, кратко и стегнато, развива се по скоро чрез илюстрациите, отколкото чрез текста. Текстът е разположен като обяснение на рисунките, които заемат целите страници. Книгата малко напомня на комикс.

Историите:

„Вълшебното ателие на майстора”

Един грънчар на име Мути работи в ателието си на края на града и всеки ден отива на пазара за да продаде творбите си. Всеки път неговите неща се изкупуват най-бързо и останалите занаятчии и художници решават някой от тях да го проследи, за да разберат каква е неговата тайна.
Един от художниците го проследява и вижда, че в ателието му е настъпила зима. Разказва какво е видял на останалите. Те не вярват. Изпращат скулптора. Той вижда, че ателието на грънчаря е пълно с диви животни. Останалите отново не вярват и изпращат майсторката на ебру. Тогава тя вижда, че ателието е пълно с диви птици. Накрая взимат решение всички заедно за отидат при Мути и да го попитат каква е истината. Когато отиват при него той с радост ги кани в ателието си, което е пълно с пролет. На въпроса каква е неговата тайна Мути отговаря, че няма никаква тайна, а само въображение и останалите художници успяват да видят въображението, защото са творци като него.На следващия ден хората са запленени от красотата на изкуството, показано от всички майстори.

„Вълшебното училище на брат ми”

Едно момиче разказва за по-малкия си брат.
Когато е малък той постоянно прави пакости, докато не порасва и става почти невидим, защото цялото си време прекарва пред компютъра. Тръгва на училище, но ходи с

нежелание, защото компютърът му липсва. Един ден учителката му казва, че в училище също има компютър, в компютърния кабинет на края на коридора. Момчето тръгва да го търси, но по пътя влиза в различни кабинети. В кабинета по музика го канят да посвири на барабани, после влиза в кабинета по балет, където му показват как се танцува, стига до кабинета по рисуване, там рисува от модел. Намира библиотеката, но тъй като не може да чете разглежда само книжките с картинки. Озовава се сред актьорите от училищния театър, там изкарва една репетиция с тях и накрая се връща в класната си стая. На въпроса на учителката дали е намерил компютърния кабинет отговаря, че съвсем е забравил за него.

„Вълшебната шапка на учителката"

Един ден децата влизат в класната стая, но там ги чака някаква непозната. Оказва се, че това е новата им учителка, защото тяхната ще си има бебе.
Децата започват да тропат и да викат, защото не искат нова учителка.
Тя започва да им разказва как ще пътуват и ще се запознаят с нови места, ще летят в небето и ще стигнат звездите. Децата протестират, защото всичко това им се струва глупаво и нереално. Тогава новата учителка си слага вълшебната шапка и всички заедно се озовават в джунглата. Когато часът свършва, всички се намират отново в класната стая. На следващия ден децата влизат в стаята тичешком. Този ден с помощта на шапката посещават музей, където много се забавляват. На другата сутрин когато учителката влиза в класната стая всички деца са седнали по местата си и я чакат. С помощта на вълшебната шапка по интересен начин учат математика, музика и танци, спорт. Една сутрин новата учителка им казва, че темата на урока ще бъде здравето. Тогава ги води до магазина за цветя а после в болницата, при тяхната класна и нейното бебе. Там децата споделят колко много харесват новата си учителка и вълшебната й шапка.

„Вълшебният гардероб на дядо"

Едно момиченце разказва как много обича да ходи при баба си и дядо си, но след като дядо му заминава много надалеч без да се върне, вече си има нов дядо, който никак не харесва.Един ден го водят на гости при баба и дядо за събота и неделя. Бабата оставя дядото и внучката насаме, за да се опознаят. Дядото й предлага да си играят, да й чете приказка, да й задава гатанки и кръстословици, да гледат филм, но внучката на всичко отговаря с „не". За да заприлича на стария й дядо, новият дядо си слага перука и се гримира. Когато ги вижда, бабата се стряска, праща дядото да се измие и да покаже гардероба си на внучката, защото е вълшебен. Докато си мие лицето дядото разказва за себе си, а внучката отваря гардероба. От гардероба излизат историите, които дядото разказва. Някои са страшни, а други интересни. Когато дядото вече е махнал грима от лицето си историите свършват, момиченцето успява да затвори гардероба. Тогава дядото го отваря за да покаже какво има вътре, но гардеробът е съвсем обикновен. Внучката хваща дядо си за ръка и заедно отиват при бабата.
Материали публикувани в интернет:

Среща с турската писателка Айтюл Акал

Ще посетим различни страни и ще се запознаем с нови хора. Ще плаваме по море, ще изкачваме планини и ще полетим към небето на есенно листо. Кой знае можем да стигнем и до звездите...

Това предлага учителката с вълшебната шапка (от едноименната книга) на децата, невярващи във вълшебни шапки. Подобно нещо, с присъствието си и лъчезарната си усмивка, предложи и турската писателка за деца Айтюл Акал в книжарница "Пингвините" гр. Пловдив, на представянето на новата си книга "Вълшебната шапка на учителката". Тя успя да накара присъстващите деца да почувстват магията на пътешествията. Чрез разговорите с малчуганите, писателката им създаде усещането за доверие и потребност от търсенето на нови светове.

АКТЬОРЪТ СЕРДАНОВ И НАДЯ ФУРНАДЖИЕВА ПРЕДСТАВИХА АЙТЮЛ АКАЛ И КНИЖКТА И “ВЪЛШЕБНАТА ШАПКА НА УЧИТЕЛКАТА“

По инициатива на читалище „Юмер Лютфи” и издателска къща „Летера” – Пловдив, вчера в салона на читалището се проведе среща-представление с турската писателка Айтюл Акал. Пловдивският актьор Стоян Серданов представи детската ѝ книжка преведена на български език „Вълшебната шапка на учителката”, а управителят на ИК „Летера” Надя Фурнаджиева представи на аудиторията самата авторка. Тя отбеляза, че писателката е писала над 80 книги за деца и приказките и са преведени на английски, арабски и други чужди езици.

Актьорът Серданов потопи децата в магическия свят на приказките на турската писателка. Среща-преставлението уважиха Елмаз Касим, главен специалист в отдел”Образование, култура и младежки дейности” в община Кърджали, инспекторът по турски език Харун Бекир, Сабиха Местан –завеждащ отдел „Административен и технически персонал” в ДМДТ”Кадрие Лятифова”-Кърджали и други. Следващите книги от турски автори, които ще издава”Летера”-Пловдив са „Жена за обесване” от Пънар Кюр, ”Лейла” от Феридун Заимоглу, ”Дървото на Юда”от Оя Байдар,”Гази и Фикрие” от Хивзи Топуз и „Истанбул бе една приказка” от Марио Леви.

Ресмие МЮМЮН

Снимки:Авторката [2008-11-27]

Персонажите на историите са реални и обикновенни, такива, каквито срещаме по улицата или в кварталния магазин, които приличат на съседите или напомнят на собствените ни роднини.

Езикът също е обикновен, подходящ за книга за деца, които се учат да четат. Има две непознати думи, които са обяснени.

Книгата е увлекателна по скоро заради илюстрациите. Историите са просто разказани, без нищо излишно, но илюстрациите към тях ги правят интересни. Биха се харесали и

на деца, които още не могат да си прочетат сами текста, защото „картинките” са достатъчно изразителни и от тях се разбира какво се случва.

За първи път попадам на детска книжка от турски автор и лично на мен ми беше много интересно да се запозная с нея. Мисля, че би се харесала и на останалата масова читателска аудитория, като се има предвид засиления интерес към турската култура напоследък. Подходяща е за подарък на бъдещ първокласник.

Рецензия за читателите

Мило дете,
Можеш ли да направиш така, че в детската стая да завали сняг? А да си отглеждаш лъв и жираф? Или пък на рамото ти да кацне бухъл? Майсторът на глинени фигурки Мути ще те научи.
Скучно ли ти е в училище? На едно момченце също му беше скучно, докато не разбра какво може да се прави там.
Знаеш ли, че на новата учителка шапката е вълшебна, защото може да те отведе където пожелаеш?
А какво ли има зад вратата на гардероба? Оказва се, че спомените на новия дядо са необикновенни.

Рекламно изречение:
Държиш в ръцете си една книга за силата на ВЪОБРАЖЕНИЕТО.

Изготвил: Елица Маринова
Втора група
Проект: „Студенти по пътя на книгата”